ÖĞRENCİ gençlik

İngiltere Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu — İngiltere Turkish Students Federation — İTÖF

Sayi: 32 18 Haziran 1979

İNGİLTERE'DE ÖĞRENİM:
Öğrenci arkadaş! İTÖF el kitabı çıktı

Ülkemizi emperyalizmin zincirinden söke söke koparacağız!

Federasyonumuz İTÖF'ün başlattığı seminer dizisinden ilk ikisi Leeds ve Manchester'de yapıldı. 19 mayıs günü yapılan Leeds seminerinde Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısı tartışıldı. Emperyalizme bağımlı orta derecede gelişmiş bir kapitalist ülke olan Türkiye'de faşizm tehlikesi ve devrimci durumun nesnel tabanı açıklandı. Ülkemizin içinde bulunduğu bu kritik dönemde devrimci durumu salt sözle değil, özle de anlamanın canalıcı önemi vurgulandı. İşçi sınıfı ve emekçi yığınlara öncülük edebilmek, yığınları bu hedefler çerçevesinde Leninci yöntemlerle örgütlemek gerektiği belirtildi.

26 mayıs'ta Manchester'de yapılan seminerin konusu ise "demokratik halk devrimi"ydi. Bu seminerde Türkiye'nin önünde duran devrim adımının ileri demokratik halk devrimi olduğu anlatıldı. Türkiye'nin tüm emperyalizme bağımlı ülkeler gibi "demokratik devrim kuşağı" içinde yer aldığı, ancak kapitalizmin gelişme düzeyinin — tekellerin tüm ekonomiye egemen oluşu, sınıf çelişkilerinin derinleşmesi — devrimini sosyalist devrime yaklaştırdığı vurgulandı. "Anti-emperyalist, anti-tekelci bir program olan ileri demokratik halk devriminin kesintisiz bir süreç içinde sosyalizme ilerlemesi zorunludur. Yoksa tüm devrim kazanımlarının yitirilmesi kaçınılmazdır." dendi. İleri demokratik halk devrimini sosyalist devrime ulaştırmanın tek yolunun devrimde proletarya hegemonyasının sağlanması olduğu belirtildi.

Seminerler İTÖF militanlarının, dernek üyelerinin ve sempatizanların eğitiminde önemli rol oynuyor. İTÖF, Türkiye işçi sınıfının savaş yolundan yürüyen bir örgüt olarak sosyalist düşünceleri İngiltere'deki Türkiyeli öğrenciler arasında tüm gücüyle yayıyor.

SEMİNERLERDEN NOTLAR

Ülkemizde faşizme tırmanma süreciyle devrimci durum atbaşı gidiyor.

1968-70'ler, tekellerin devleti ele geçirdiği, devlet tekelci kapitalizminin ortaya çıktığı yıllardır. Aynı yıllar devrimci durumun da patladığı yıllardır. Halkımız eskisi gibi yönetilmek istemiyor, ülke yığınsal gösteriler, grevler direnişler ve yürüyüşlerle çalkalanıyordu. İşbirlikçi-tekelci burjuvazi bunalımdan kurtulma yolunu 12 Mart faşizm denemesinde gördü.

12 Mart faşizan denemesini, ülkemizde yaşanan devrimci durum süreci içinde değerlendirmek gerekir. Bu dönem yalnızca "12 mart'tan 30 mart'a", "30 mart'tan 6 Mayıs'a" dönerek değerlendirilemez. 30 mart'lar, 6 mayıslar devrimci durum bir yana bırakılarak anılırsa "geçmiş zamanı değerlendiremeyen", "o zamanlardan kendilerini alıp bu zamana gelemeyen"lerin "gözyaşı döktükleri" anma toplantıları olarak kalır.

Ülkemizde 1968'lerden beri yaşanan devrimci durumu ne sağ ne de "sol" oportünistler görmek istiyor. Belgileri, savaşım yöntemleri birbirinden ne denli ayrı olsa da sağlar ile "sol"lar bu noktada tokuşuyor. İşçi sınıfını sendikal siyasetin, reformizmin sınırları içine hapsetmek isteyenlerle, işçi sınıfından kopuk "öncü savaş" çığlıkları atanlar aynı yolun yolcusudur. Yolları değişiktir. Ama aynı bataklığa doğru giderler. Sağ oportünizm de "sol" oportünizm de işçi sınıfını küçük görmekten, ona inançsızlıktan kaynaklanır.

"Sol"lara göre, "işçi sınıfı sosyalizm davasını anlamamakta, aklı ermemektedir." O zaman, "davayı anlayanlar olarak öncü savaş vermek, işçi sınıfını "tahrik etmek gerekmektedir. Acı ve zulüm gören ama kendi davasını kavrayamadığı için harekete geçmeyen işçi sınıfı, emekçi yığınlar ile faşist iktidar — çünkü "sol"lara göre hergün faşizm vardır — arasındaki "suni denge"nin kırılması gerekmektedir. Bu "suni denge" öylesine bir alamettir ki, bir kez kırıldı mı kitleler sel gibi boşanacak, burjuvaziyi yerle bir edecektir!

Yığın çıkışlarının dev boyutlar aldığı, 16 Haziranların, fabrika işgallerinin, direnişlerin hızla yükseldiği bir dönemde oturup "suni denge" teorileri icadetmek "elifi görüp mertek sanmak" değil de nedir?

Marsizme-Leninizme "katkı" yapmak istemelerinin nedeni açıktır: Devrimci durumun devrimcilere yüklediği görevlerden kaçmak. Proleter sabrıyla, devrimci atılganlıkla işçi sınıfına, kitlelere devrimci durumun varlığını duyurmaktan devrimci durumun gerektirdiği örgüt biçimlerini yaratmaktan kaçmak.

Ülkemizde devrimci durum yaşıyor. Her gün onlarla devrimci, demokrat faşist kurşunlarıyla can vermekte, anti-emperyalist, anti-faşist savaşım yükselmekte, ekonomik, sosyal, siyasal bunalım toplumun tüm kesimlerinde derin çalkantılar yaratmakta. Ülkemiz işçi sınıfının, geniş emekçi kesimlerin kafaları, "suni dengelerin, suni tahriklerle kırılması"gibi safsatalarla değil, her türlü politik teşhir ile doldurulması gerekmektedir. "Dar bir kadro"nun "kendi kendine" verdiği silahlı "savaşım" burjuvazi tarafından ezilmeye mahkumdur. Devrimciler, politik teşhir kampanyaları, ajitasyon -propaganda çalışmaları ile işçi sınıfını kendiliğinden savaşım düzeyinden sosyalizm için savaş düzeyine yükseltir. Devrim için proletaryanın, geniş emekçi yığınlarının silahlandırılması gerekir.

Devamı 3. Sayfada

İTÖF - MERKEZİ SEMİNERİ

« Türkiye'nin Sosyo-ekonomik yapısı ve Faşizm »

19 MAYIS, CUMARTESİ - 14.00

Leeds University Union, Debating Chamber.

LEEDS TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER DERNEĞİ

Çağrı: 21 Haziran'da faşistlere gücümüzü gösterelim!

27 şubat salı günü, bir grup MHP'li faşistin saldırısına uğrayan yedi İTÖF'lü devrimci, 21 haziran tarihinde Manchester'de mahkemeye çıkacak. Faşist saldırı karşısında kendilerini savunan devrimci arkadaşlarımızın onurlu kavgası İngiltere'deki tüm anti-faşistlerin desteğini yanında buldu.

Yedi anti-faşist savaşçı, saldırının ardından öğrenci yığınına şöyle sesleniyordu: "Arkadaşlar, şimdiye kadar 'halkçı-devrimci' sosyal demokratların kararlı bir şekilde sakladıkları faşistleri ortaya çıkardık. Biz bununla onur duyuyoruz. Manchester öğrenci yığının yaşamsal çıkarları için yılmadan savaşacağız. Manchester'deki öğrenci hareketini, İngiltere çapında yürütülen öğrenci hareketinden ayırmıyoruz. Faşizme karşı tüm demokratik güçleri birlikte savaşa çağırıyoruz."

Kavgada faşistler yere düştü. Örgütlenme çabalarına büyük bir darbe indi. Şimdi İngiltere'deki tüm anti-faşistleri 21 haziranda Manchester'e çağırıyoruz. Faşistlere karşı devrimcilerin gücünü gösterelim. 21 haziran, İngiltere'deki tüm ilerici öğrencilerin anti-faşist eylem günü olacaktır.

●

İTÖF ve NUS yürütme kurulları toplandı

14 mayıs'ta, İngiltere Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu (İTÖF) ile, Britanya Ulusal Öğrenci Birliği (NUS) arasında bir toplantı yapıldı. Toplantıda NUS, İTÖF'ün, İngilteredeki Türkiyeli öğrencilerin tek merkezi örgütü olarak kabul edildiğini, çok yakın bir tarihte NUS'un, İTÖF ile resmi bağlantı kuracağını ve Türkiyeli Öğrencileri ilgilendiren çeşitli konularda birlikte hareket edilebileceğini bildirdi.

Bilindiği gibi, NUS'un, kendisine bağlı öğrenci birlikleriyle haberleşme kanalı olan, "Ana Postalama sistemi" adı verilen bir yöntemi var. NUS, bu yöntemi kullanarak, İTÖF'ün, İngilteredeki Türkiyeli Öğrencilerin tek demokratik yığın örgütü olduğunu ve toplantıda geçen çeşitli kararları Britanya çapında tüm üniversite kolej ve politekniklere iletecek.

İTÖF temsilcileri toplantıda, ülkemizdeki faşizm tehlikesine, buna karşın yürütülen anti-emperyalist, anti-faşist savaşa değindirler. İTÖF'ün ülkemizde giden faşist kırımları, devrimciler üzerinde hükümetin uyguladığı insan haklarına aykırı anti-demokratik baskıları Britanya demokratik kamuoyuna duyurmak için tüm gücüyle çalıştığı dile getirildi. NUS bu anti-demokratik uygulamalar ve faşist baskılara ilişkin olarak Ecevit hükümetine bir protesto telgrafı çekecek, ilericilerle dayanışmasını iletecek.

Toplantıda, Britanya'ya Türkiye'den özel olarak yollanan faşistlerin burada örgüt kurma özlemlerine değinildi. Federasyonumuz İTÖF'ün, Türkiye devrimci-demokrat gençliğinin bir parçası olarak bu tür faşist örgütlenmelere hiç bir zaman izin vermeyeceği ve bu konuda Britanya anti-faşist güçleriyle aktif dayanışma halinde olduğu belirtildi. NUS da Türkiye gençliği ve onun bir parçası İTÖF ile faşizme karşı dayanışma içinde olacağını dile getirdi.

Britanya Ulusal Öğrenci Birliği NUS'un 1,000,000'nun üstünde üyesi var. Toplantıdan sonra NUS genel başkan yardımcısı Alan Christie Birlik hakkında çeşitli bilgiler verdi. Bilindiği gibi NUS'un en önemli kararlarından biri, faşistlere hiç bir biçimde platform tanımadığıdır. Genel politikası anti-emperyalist, anti-faşist, anti-ırkçı NUS, ayrıca, yabancı öğrencilere uygulanan ırkçı-ayrımcı öğrenim ücretleri konusunda da bu yıl çeşitli önerilerle geliyor.

Verimli ve dostça bir havada geçen toplantı, iki örgütün gelecekte daha da sıkı bir işbirlikçi ve dayanışma dileklerini belirtmeleriyle bitti.

●

Nikaragua halkı yine barikatlarda

Emperyalizmin Latin Amerika'daki Zayıf Halkası

Nikaragua'da Sandinista Ulusal Kurtuluş Cephesi (FSLN)'nin organı Sandino Radyosu halkı ayaklanmaya çağırdı. Yurtsever gerillalar mayıs sonunda faşist diktatör Somoza'nın rejimine karşı genel bir saldırıya geçerek hem güneyde hem kuzeyde bir çok bölgeyi ele geçirdiler. Managua, Leon ve Rivas kentlerinde halkın Sandinist güçlere gönülden destek verdiği bildiriliyor. Saldırı, en az 1500 kişinin öldüğü Eylül ayaklanmasından bu yana FSLN gerillalarının ilk büyük askeri eylemidir.

Geçenlerde İMF'den 3 milyar lira yardım alan kanlı Somoza ordusunun elinde son model Batı yapısı silahlar var. Hatta, Somoza'nın askeri diktatörlükler altında inleyen Guatemela, El Salvador ve Honduras'tan ek askeri yardım isteyeceği söyleniyor. Buna karşın Sandinista gerillaları ülkenin ikinci büyük kentini ele geçirerek utku yolunda önemli bir başarı kazandılar.

DEVRİMCİ HAREKETİN GELİŞİMİ

Kanlı diktatör Somoza'nın Ocak 1975'de sıkıyönetim ilan etmesiyle geniş halk yığınları hızla politik hareketlenme sürecine girdiler. 1976 başında kendini iyice hissettiren ekonomik bunalımın da etkileriyle diktatörlüğe karşı halkın muhalefeti yığınsal direniş biçimlerine dönüştü. Yürüyüşlerin, mitinglerin, ele geçirilen kiliselerin ardı arkası kesilmedi. Öte yandan Somoza rejimi toplukırım yöntemleriyle halkın direnişini kırma yoluna gitti. Somoza'nın terörü karşısında burjuvazinin bazı kesimleri halk muhalefetine katıldı.

Halkın başkaldırması Somoza'yı olduğu kadar başta ABD olmak üzere emperyalist güçleri korkuttu. Silahlı ayaklanma boyutlarına varan geniş halk muhalefeti Nikaragua'da kapitalizmin varlığını tehdit ediyordu. Halk kuvvetlerinin bugün değilse yarın Somoza'yı alaşağı edeceği belliydi.

Anti-Somoza hareketinde aktif rol aldığı gözlenen liberal burjuvazi ise ta başından "uzlaştırıcı" bir rol oynama hevesindeydi. Halk askeri diktayı istemiyordu. Öyleyse Somoza yerinden indirilecek, emperyalizmle işbirliğini paylaşımsız erkiyle burjuvazi sürdürecek ve halkın gözünü boyamak için bir takım reformcu dönüşümler gerçekleştirecekti

DEVRİM YA DA KARŞI-DEVRİM

Washington'un de beğenisini kazanan bu plan uygulanamadı. Çünkü burjuvazinin tüm bölme çabalarına ve kendiliğinden başlayan halk direnişine kıyasla politik tecrübe üstünlüğüne karşın yaşanan devrimci durumun mantığı bir 'uzlaşmayı' kaldırmıyordu. Eylül ayaklanmasıyla durum gün gibi açıktı: Ya köşeye sıkışan Somoza'ya omuz verilecek, emperyalizm ve yerli sermayenin çıkarları gözetilecekti ya da burjuvazinin tüm erki birden tehlikeye girecekti. Zira diktatörlüğün yıkılması, gün be gün güçlenen halk hareketinin, burjuvazi tarafından bastırılmasını olanaksız kılacaktı. Somoza gittiği taktirde bir erk boşluğu oluşacaktı. Bu durumda, şiddet aygıtı da parçalanan burjuvazi treni kaçırabilirdi.

Devrim-karşıdevrim ikilemi karşısında burjuvazinin tavrını sınıfsal konumu belirledi. Anti-Somoza güçlerinin birleştiği ve başını burjuvazinin çektiği Muhalefet Cephesi Eylül'de dağıtıldı. Liberal burjuvazi barikatlardaki halkı sırtından vurdu. Karşıdevrim bastırdı.

CIA ile savaşımda 20 yıl : Yüzük Olayı (1)

Amerikan emperyalizminin Küba devrimini boğmak için hazırladığı komplolar sökmedi

1979, Şanlı Küba Devriminin 20. yıldönümü. Bu sayıda, KKP organı "Granma Haftalık Dergi"-den aldığımız bir diziyi başlatarak 1959 Utkusunu kutluyoruz. CIA'ya karşı savaşımda 20 yıl: Yüzük Olayı (1).

Havana'nın Marianao bölgesindeki 42. ve 44. sokaklar arasında bulunan 13. Sokak'taki bir evin önünde duran postacı, düdüğünü ağzına götürdü, keskin bir ıslık patlattı ve ardından yüksek bir sesle seslendi: "Rosa Puig!" Kapı açıldı ve kırkına merdiven dayamış esmer, iri-kıyım bir adam postacının elinden bir mektup alarak tekrar eve girdi. Adam doğru yemek odasına girdi, masaya oturdu, zarfı yırtıp mektubu çıkartarak masanın üzerine serdi. Sonra kimyasal bir sıvıyı mektubun üzerinde gezdirmeye koyuldu. Sıvı temas eder etmez satırların arasındaki boşluklarda sözcükler belirmeye başladı.

Pusula bir şeyin gizlendiği yeri ve nasıl bulunacağını açıklıyordu. Adam, Banes ırmağının ağzına yakın Mariel yolu üzerinde bir köprüye gidecek, bir altgeçide açılan patikadan biraz yürüdükten sonra denize doğru 20-25 metre daha arşınlıyacak, bitki örtüsü içinde en fazla göze batan bir ağaç bulacaktı. Ağaçtan yakındaki dikenli tellere yürüyecek ve bir taş yığınına rastlıyana dek telleri takip edecekti. Yığının arasında para ve bazı gereçler gizleyen dört adet sahte taş vardı.

Pusulada ayrıca paranın şifreyle ismi yazılı kimselere, nasıl dağıtılacağını belirten emirler vardı.

Aynı gece — 26 Kasım 1964 — bir devlet güvenlik görevlisi 42. ve 44. sokaklar arasında bulunan 13. Sokak'taki Devrimi Koruma komitesi'nin Başkanını ziyaret etti. Lazaro Blanco Pina adlı bir adam hakkında tüm bildiklerini anlatmasını istedi.

DKK Başkanı, "Söyliyebileceğim çok bir şey yok", dedi. "Rosa Puig ile evli ancak evde fazla durmuyor. Daha çok bir inşaatta çalıştığı Pinar Rio'da gününü geçiriyor. Söylediğine bakılırsa, Komite'nin eylemlerine bu yüzden katılamıyor. Karısı ara sıra toplantılara geliyor ama çok az konuşuyor ve pek arkadaş canlısı değil. 58 Şevrole bir arabaları var ve kasap onlara daima en iyi etini verir. Alması gerektiği ücretten fazla para aldığını sanmıyorum."

Fidel'in Havana'ya utkan girişini izleyen ilk beş yıl çetin ideolojik savaşlarla doluydu. ABD sermayesinin hem ekonomik hem de politik olarak adadaki varlığı, komplo aracı CIA'nın devrimci süreçte ayrışmış sosyal katmanlar arasından ajanlar bulmasını sağlıyordu. Sonuçta, Küba devlet güvenlik görevlileri sabah-akşam casus örgütlerini ortaya çıkarıp temizleme ve sabotajları önleme çalışmaları içindeydi.

Daha 1956'dan itibaren, diktatör Batista'ya karşı yükselen savaşımdan telaşlanan CIA, Havana'daki ABD elçiliği, sözde yasal işletmelerin çatısı altında gizlenen ajanları yoluyla devrimci gruplara sızmaya çabaladılar. Ana ödevleri, devrimci örgütleri ele geçirmek; dinci, aydın ve orta-gelir kesimlerinin etkinliğini artırmak; anti-komünist duyguları palazlandırmak; ve kanlı rejime daha güçlü ekonomik, politik ve askersel destek sağlamaktı. Ne var ki ülkede olan birçok şey denetimlerinin dışındaydı. En büyük devrimci örgütlerin önderlerinden hiçbirinin ABD diplomatlarıyla ilişkisi yoktu.

Daha sonra Sierra Maestra'da Fidel öncülüğündeki gerilla kuvvetleri ve tüm eylemlerin bu kuvvetleri destekleyecek biçimde düzenlenmesi stratejisi, hemen hemen halkın tümü tarafından desteklenen bir devrim'e karşı çıkılmaz bir güç katmıştı. Ve utkan gerillaların hükümete geldiği andan itibaren ABD işletmeleri ve ABD hükümeti, Latin Amerika'daki çıkarlarını tehdit eden, bugüne dek en ciddi tehlikeyle karşı karşıya bulunduklarını gördüler.

Yüzük Olayı'nın Marianao ve Havana'da biçimlendiği sırada Richard Nikson Altı Bunalım adlı kitabında, 1959'da Fidel'le tanışmasından beri Küba devrimine karşı ve Fidel Kastro'yu devirmek için silahlı eyleme girişilmesi gerektiğini önerdiğini ve bu önerisinin hükümeti tarafından onaylandığını itiraf ediyordu.

Mart 1960'da Eisenhower CIA tarafından titizlikle hazırlanan ve devrimci erki kesin alaşağı edeceği vaadedilen bir plana yeşil ışık yaktı. İran ve Guatemala'da başarıyla tezgahladıkları komplolardan sonra CIA liderleri kendilerini eşsiz derecede becerikli görüyordu.

Planın ana taktikleri arasında devrimci hareketi bölmek, halk arasında hoşnutsuzluk yaratmak, önderleri halkın gözünde küçük düşürmek, sağcı bir direniş oluşturmak, devrimci örgütlere sızmak, karşı-devrimci örgütlere maddi destek vermek ve gerekirse bu tür örgütleri kurmak, vardı.

Küba halkı ve devlet güvenlik kuvvetleri tarafından, dünyanın en büyük emperyalist gücüyle ilan edilmeksizin başlatılan savaş savaşta, düşmanın sınırsız olanakları ve çok yönlü eylemleri karşısında verilen savaşım gerçekten yiğitçeydi.

Düşman sınırsız olanaklarını, teknolojisini ve zekasını hiç de esirgemezken Küba halkı, savaşçıları ve önderleri bu korkunç sınavda yüreklilik ve uyanıklıkla karşılık verdiler.

CIA önüne birçok görevler koydu: genel askersel, ekonomik, politik ve toplumsal bilgileri toplamaktan başka, çıkarma yapmak için uygun yöreler saptayacak bir casus şebekesi kurmak; düşünsel, edebi ve kültürel özgürlüğün olmadığı yolunda yaygaracı kampanyalar açmak; dini kuruluşlardan yararlanmak; Swan Radio, WRUL ve Hür Küba Radyosu gibi istasyonlar kurarak radyo yoluyla propaganda yapmak; sabotaj, terör, saldırı için adaya sızmak; bombalama ve buna benzer korsan eylemler düzenlemek; paralı asker yetiştirmek ve eşkiya çeteleri örgütlemek; Fidel'e suikast girişiminde bulunmak; ekonomik, kültürel ve diplomatik setler çekmek; ve Playa Giron'daki acımasız saldırıya ve Ekim Krizi'ne yol açan askeri işgali hazırlıyan eylemleri düzenlemek...

1964 kasımının Yüzük Olayı, casusluk ve saldırganlık çalışmalarına tipik bir örnek olduğu kadar, bu tür eylemlere karşı devlet güvenlik görevlilerinin gösterdiği profesyonellik ve örgütlülük düzeyi açısından son derece önemlidir.

(devamı gelecek sayıda)

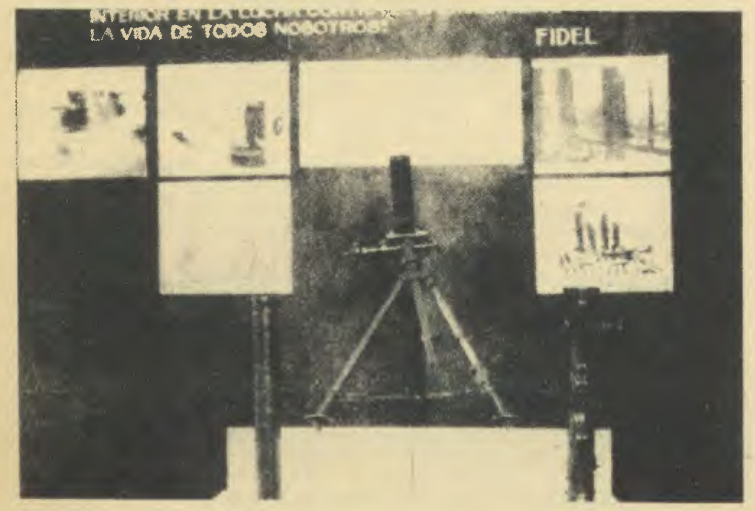

CIA ajanlarının Fidel'i öldürmek için hazırladıkları gereçler

DURUM

"Gerçekçi çıkış yolu"

12 mayısta İstanbul ilginç bir toplantıya tanık oldu. Burjuva basının "Türkiye tarihinde ilk kez" diye afişlediği toplantı Sanayi ve Ticaret Odaları 1.Genel Kurulu'ydu. Genel Kurul'a katılan delege ve konuklara şöyle bir göz atmak olayın neden hiç de küçümsenemiyeceğini gösteriyor: Türkiye'deki tüm Sanayi ve Ticaret Odaları Meclis üyeleri, Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneği (TÜSİAD), Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu ve İstanbul Borsası temsilcileri. Kısacası işbirlikçi tekelci burjuvazinin en katmerli tabakası halkımızın en azılı düşmanları.

Gündemde tek bir konu vardı: Bunalımdan nasıl çıkılır? Bu soruya Holdingçiler Kralı Sakıp Sabancı'nın getirdiği yanıt şöyle: "Mevcut ekonomik darboğazdan kurtulmanın tek yolu, tüm ekonomik güçlerimizin ayırım yapmaksızın, bir arada, serbest piyasa kuralları içersinde devreye sokulması ve bu zihniyetle ekonominin yönetilmesidir". Bu sözlerin altında yatan "zihniyete" biraz daha yakından bakalım:

"Tüm ekonomik güçleri" ayırım yapmaksızın, serbest piyasa kuralları içersinde nasıl "devreye sokacaklar"? İşbirlikçi-holdingçi burjuvazinin istediği düzenlemeleri sağlayacak, ekonomiyi bu "zihniyetle" yönetmenin yolunu açacak "tek yol" nedir? Yanıt gün gibi açık: Burjuva diktatoryasının daha da acımasızı, daha da kanlısı, en teröristi; yani faşizm. İşte finans kralı Sabancı'nın ilk bakışta yumuşak gibi görünen sözlerinin ardında böylesi bir özlem yatıyor.

12 mayıs toplantısının basına yansıyan diğer bir ürünü, tekelcilerin öneri ve özlemlerini içeren bir kampanyaya girişilmesi oldu.TÜSİAD'ın, Sabancı'nın sözleriyle aynı anlama gelen bir bildiri gazetelerde tam sayfa olarak ilan edildi. Bildirinin başlığı: "Gerçekçi Çıkış Yolu". Holdingçilerin "muhtırası" geniş tepkilere yol açtı. TÜSİAD'ın bu tepkilere yanıtı ise şöyle oldu: "Birçok dernek ve mesleki kuruluş bildiri yayınlıyor da biz niye yayınlamıyalım? Ayrıca bu bildiriyi demokratik hukuk devletinin yasaları çerçevesinde, ilgili makamlardan (İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı) izin alarak çıkardık."

Bir yandan, 1 Mayıs günü 3 milyonluk İstanbul halkının sokağa çıkması yasaklanıyor. İstanbul tanklarla, toplarla işgal ediliyor. Öte yandan burjuva 'sosyal sınıfı'nın bir örgütü olan TÜSİAD, 'demokratik hukuk devleti' çerçevesinde tam sayfa gazete ilanlarıyla faşist demagojisini açıkça yayıyor.

Demagojisiyle, kanlı terörüyle, yasalarıyla, sıkıyönetimiyle tüm devlet aygıtını arkasına alan işbirlikçi-tekelci burjuvazi, halkımıza karşı bir saldırı halindedir. Getirilmek istenen ortada: faşizm. İçişleri Bakanlığı'nın hazırladığı 'Olağanüstü Hal Yasa Tasarısı'nda, "Bunalımdan çıkılması için gereksinim duyulan ve normal yollardan sağlanamayan para ve her türlü taşınır, taşınmaz mallar ile yaptırılması gereken işler, yasaya göre uygulanacak para, mal ve çalışma yükümü yolu ile sağlanacak. 16-60 yaş arasında bulunan bütün vatandaşlar kendilerine verilecek işleri yapmakla yükümlü olacaklar" deniyor. Sabancı'nın söylediği "tüm ekonomik güçlerin devreye sokulması", olağanüstü Hal Yasasıyla getirilmek istenen "burjuva devleti için angarya zorunluluğu" olmasın?

Bu saldırı karşısında ne diyeceğiz? Lenin, "son çözümlemede siyasal özgürlük ve sınıf savaşımının büyük sorunlarını yalnızca güç çözer ve bu gücü hazırlamak ve örgütlemek bizim görevimizdir" diyor. Bu gerçeği çok iyi ve bir an önce anlamak gerek. Çünkü ne tekelci burjuvazinin, ne yaşadığımız devrimci durumun mantığı bir 'el titremesi'ne meydan vermiyor. Nesnel gerçek şudur ki; emperyalizmi kovmanın, tekelleri yıkmanın ve faşizmi ezmenin tek ve gerçekçi yolu ileri demokratik halk devrimini gerçekleştirmektir.

Sıkıyönetim kime karşıdır?

Öğrenci Gençlik'te defalarca yineledik. Son olarak 30. sayımızda da "Sağ sosyal Demokrasi Faşizme Karşı mıdır?" başlıklı yazımızda da sosyal demokrasinin gerçek yüzünü sergiledik. Fakat bazı laf ebeleri bundan nasibini alamamış olsalar gerek ki Halk Erki için Demokratik Sol isimli MHDB (Manchester Halkçı Devrimciler Birliği)'nin yayınında (Mayıs-Haziran 1979) çıkan "Doğuda Sıkıyönetim" ve "Emperyalizmin Kıskacı" başlıklı yazılardan bazı örnekler vermek istedik.

Biçim olarak yazılar oldukça karışık, Ecevitçi lafazanlıklarla dolu ve anlaşılması güç olduğu kadar bilerek okurların kafasını karıştırmak için yazılmış bir aydın karmaşası.

İçerik olarak ise Sosyal demokrasinin tarihsel gerici yüzünü bir kez daha açık olarak koyuyor. Deniliyor ki:

"IMF'ye karşı kısıtlı olanaklarla direnmeye çalışan Türkiye'nin bu direnişinin kırılması, emperyalizm için bir tehlike belirmeden gelişmelerin önünün alınması amaçlarıyla Türkiye'de bu tür bir süreç başlatılmak istenmektedir. ("başlatılmak" istenen sürecin emperyalizmin 'böl-yönet' stratejisi olduğu anlaşılıyor — Ö.G.) Bu açıdan bakıldığında sıkıyönetimin kapsamının genişletilmesi bir ölçüde doğal karşılanabilir."

Baş kısmında bu zırvalardan bir anlam çıkarmak gerçekten güç. Hükümet IMF'ye karşı "kısıtlı olanaklarla" direniyor, birdenbire telaşlanan emperyalistler 'böl-yönet' stratejisini başlatıyor ve bu arada sıkıyönetimin kapsamının genişletilmesi 'doğal' oluyor! Ne var ki aynı sayıda çıkan bir diğer yazıdaki şu sözler her şeyi açık ediyor:

"Hükümetin NATO'ya da IMF önerilerine karşı direndiği dönemlerde, hükümetin bu direnişi, ülkenin iç siyasal dinamiklerini belirli amaçlar doğrultusunda yönlendirerek kırılmak istenmiştir. Malatya ve Kahramanmaraş olaylarının, hükümetin IMF önerilerine karşı direndiği günlerin ertesine düşmesi herhalde bir rastlantı değildir."

Neymiş? Anti-emperyalist hareketimizin eşsiz şovalyesi, Haşhaş Savaşı gazisi, Kıbrıs fatihi Karaoğlan koca NATO'ya, IMF'ye kafa tutuyormuş; emperyalistler ise bu direnişi kırmak için doğuyu karıştırıyorlarmış. Ama okurlarımızı daha fazla merakta bırakmıyalım... Öğrenelim bakalım savaş alanından kim muzaffer çıkıyor:

"... Kahramanmaraş olaylarının boyutlarındaki gelişmeler karşısında hükümetin görevde, fazla sarsılmadan kalabilmesi ve ilan edilen sıkıyönetimin faşizm özlemcilerinin istekleri doğrultusunda hareket etmemesi (— Ö.G.) emperyalizmin bu aşamada, kıskacı ile daraltabileceği alanın sınırına geldiğini göstermektedir."

Şu işe bakın: Hükümetin IMF'ye karşı direndiği safsataları yetmiyormuş gibi, bir de bu direnişten başarıyla çıktığını iddia ediyorlar. Böylelikle IMF'nin yapacağı ivedi yardım geldiği zaman, bunun nedeni sosyal demokrasinin emperyalistlere uzlaşması değil de hükümetin emperyalistleri dize getirmesi olacak. Ne cevher! Bu arada "Faşizm özlemcilerinin istekleri doğrultusunda hareket etmeyen" sıkıyönetim de emperyalizmin oyunlarını bozmak için en iyi bir silah.

İşte Demokratik Sol'un "Sıkıyönetim kime karşıdır" sorusuna yanıtı: Sıkıyönetim emperyalizme karşıdır!

Şimdi bu baylara soruyoruz: "Seçeneği faşizmdir" bahanesiyle sarıldığınız bu hükümetin eliyle getirilmiş olan sıkıyönetim bugüne dek ne yapmıştır? Doğuda "emperyalistlerin oyununu" gerçekten bozmuş mudur, yoksa Cumhuriyet tarihi boyunca Kürt halkına uygulanan kanlı terörü bir kat daha artırmış mıdır? Eğer baylarımız hala birincisi diye diretiyorlarsa, neden Ecevit Sıkıyönetimi uzatıp genişletirken hedefin 'bölücülük' olduğunu açıkça vurguluyor? Öte yandan, madem istekleri doğrultusundan hareket etmiyor, faşist MHP sıkıyönetimin kapsamının genişletilmesini neden can-ı gönülden destekledi? Ve sıkıyönetim başka kimseye değil de emperyalizme karşıysa, Necdet Ürüğ neden 'sendikalar ile derneklerin ve orta öğrenim başta olmak üzere okulların disiplin altına alınmasını" istiyor? Yoksa MHP ve Ürüğ de mi bütün bunları aslında "emperyalizme karşı" yapıyor?

Mızrak çuvala sığmıyor. Demagojiniz, bugün en açık biçimde halkın üzerine çullanan bir sıkıyönetimi aklamaya yetmiyor. Vaktiyle onbinlerce Dersimliyi kesen burjuvazi, Kürtlerin başkaldırışlarını yine 'emperyalizmin oyunu" demagojisiyle niteliyerek kendini aklamaya çalışmıştı. Şimdi aynı sözler, aynı oyunlar yine sahnede.

Ama yığınlar aynı değil. Sıkıyönetimin halka karşı olduğunu, onu getiren sosyal demokrasinin her gün faşizme giden yolu temizlediğini apaçık görüyor. Ve yığınlar bunu gördükçe, sosyal demokrat reformcular, her soydan oporünistler karşı-devrim batağına daha fazla batıyor, daha kirli demagojilerle halkın karşısına çıkıyor.

Devam. Yazmağa devam edin pek 'özgürlükçü' ve 'uygar' halkçı devrimciler. Ama bilin ki harcadığınız her sözün, söylediğiniz her yalanın cevabını biz de vermeğe devam edeceğiz.

Ülkemizi emperyalizmin

Devamı 3. Sayfada

Proletarya ordusu" Leninci kavramını yadsıyanların adı devrimler tarihine oportünist olarak geçmiştir. Bundan sonra da böyle olacaktır. Devrimci terör Leninci bir kavramdır. Devrimci terörü proletarya partisinin önderliğinde devrime yürüyen işçi sınıfı, emekçi yığınlar uygulayacaktır. İşte ancak böylesi bir terör burjuva devlet aygıtını parçalayacak, direnişini kıracaktır.

Biz:

"Onların yolu yalnıştı, o yol, onların da özledikleri kurtuluşa bizi götüremezdi. Biz, o yoldan yürümüyoruz. Ama, biz halkı için gözünü kırpmadan kendini feda edenleri unutmuyoruz. Onlar da bizim devrimci geleneğimizin bir parçasıdır. Ve onlar halkın kurtuluşunu sağlayamadılar, ama savaşımın bugünkü düzeye gelişinde, kuşkusuz onların kendilerini korkusuzca feda edişlerinin de payı vardır." (V.İ.Lenin, Collected Works, Vol. 23, p. 242) diyoruz.

Devrim yolu sarp ve uzundur. Yalnızca emperyalizme, işbirlikçi holdingçi burjuvaziye, faşizme karşı savaşmıyoruz. Devrimci saflara sızan her türlü burjuva akımına, her türden oportünizme karşı da savaşıyoruz. Sosyalizme açılan ileri demokratik halk devrimi, işçi sınıfının hegemonyasında geniş halk yığınları tarafından elde silah verilecektir. Devrimci gençlik bu savaşta işçi sınıfının kavga omuzdaşıdır. MHP'nin binalarına oportünizmin çakar almaz yöntemleriyle değil, proletarya ordusuyla gireceğiz. Ülkemizi emperyalizm zincirinden söke söke çıkaracağız. Gençliğin savaş yolu budur.

Faşizmi yığın savaşlarıyla ezeceğiz!

İşçi sınıfımızın 1 Mayıs'taki yığınsal çıkışının ardından, mayıs ve haziran ayları içersindeki gelişmeler, bir yandan faşist tırmanışın hızlandığını, öte yandan devrimci durumun gün geçtikçe derinleştiğini gösterdi.

Mayıs ortalarında başlatılan ard arda kampanyalarla hükümetin yaptıklarını yeterli bulmadığını belirten tekelci burjuvazi, faşizmi bir an önce getirmek istediğini açık etti. Son olarak Enver Akova ile Hilmi İşgüzar'ın istifaları ile derinleşen hükümet bunalımı, parlamento içerisindeki saylav piyasasını kızıştırdı. Hükümeti transferlerle ayakta tutmaya çabalayan Ecevit'in günlerinin sayılı olduğu görüşü burjuva basınında yaygınlık kazandı. Öte yandan, sıkıyönetimi kalıcılaştırmayı ve ülkeyi bir zorunlu çalışma kampına döndürmeyi öngören bir 'Olağanüstü Hal Yasası' hazırlıyan İçişleri Bakanlığı, hükümetin faşizme giden yolu temizlemede henüz bir rolü olabileceğini gösterdi. Yankı dergisine verdiği bir röportajda "sorunları çözecek hükümeti çıkaracağız. Çilemizin dolmasını bekliyoruz" derken, holdingçi Sakıp Sabancı'nın bu olguyu göz önünde tuttuğu görülüyor.

Bir yandan holdingçi burjuvazinin baskısı, diğer yandan sosyal demokrasinin devrimci durum karşısındaki kendi çıkmazı, hükümette olduğu kadar CHP'nin içinde de bunalımlara yol açtı.

Kavgalı geçen bir Kurultayla birlikte sayısız CHP'li istifa etti. Mayıs sonunda istifa eden Sakarya saylavı Barbaros Turgut Boztepe Münih Halkçı Devrimci Birliği'nde yaptığı bir konuşmada Ecevit'i faşistlikle suçlayarak şöyle dedi: "Umut dedik halkımıza umutsuzluktan başka birşey veremedik... Bu olaylar Demirel'in MC hükümetleri zamanında olsaydı, halk ayaklanır, köylü şehre inerdi. Ecevit başbakan olduğu müddetçe CHP düzelmez, ben de geri dönmem. Ben süper enayi değilim."

Bu sözler, Ecevit'in partisi içindeki kariyeristleri dahi korkutacak kadar halkın kinini ne denli üzerinde topladığını göstermeye yetiyor.

"Anarşinin kökünü kazıma" bahanesiyle getirilen sıkıyönetim tüm yurtta terör saçmaya devam ediyor. "Seri operasyonlarla" devrimci güçlerin üzerine çullanan polis ve askeri ekipler, öldüremediklerini zindanlara tıkıyorlar. Ziyaretçi gününde 12 Mart'ın toplama kamplarından Selimiye kışlasının önündeki kuyruk Harem'e değin uzanıyordu. 1 Mayıs'ta İstanbul'u işgal eden 1. Ordu ve İstanbul Sıkıyönetim Komutanı Necdet Ürüğ, her demecinde demokratik kuruluşlara kin kusarak faşist Türün'den aşağı kalmadığını kanıtlıyor.

Bu arada Kürdistan'ın askeri işgali de geniş bir çapta sürüyor. 19 mayıs dolayısıyla yayınladığı mesajda Genelkurmay Başkanı Evren şöyle diyor: "Bölücü davranış ve tahriklerin sahipleri, Türk Silahlı Kuvvetlerinin kendilerine asla müsamaha göstermiyeceğini ve herşeye rağmen aralarından cesaret edenler çıktığı takdirde gereken dersi, tarihte mevcut bir çok örneklerindeki gibi alacaklarını bilmelidirler."

Faşist Evren'in, halkın kafasında, Dersim katliamı gibi Kürt ulusuna karşı uygulanagelen sayısız kanlı olayı çağrıştırmayı amaçlayan mesajı, Türk-Kürt halklarının birliği için mücadele eden devrimcileri yıldırmıyor.

Mayıs ve haziran aylarındaki gelişmeler, halkımızın ne faşizme asfalt döken Ecevit hükümetinden ne de satılmış parlamentonun hiç bir kesiminden bekleyeceği bir şeyin olmadığını kanıtlıyor. Bir yandan bu olgu, diğer yandan burjuvazinin Türk ve Kürt halklarına yönelttiği son saldırılar, ülkemiz için faşizm ile ileri demokratik halk devrimi arasında orta bir yolun olmadığını en açık biçimde sergiliyor.

İşçi sınıfımızın 1 Mayıs'da yaptığı yığınsal gösteri, halkın eskisi gibi yönetilmek istemediğini, burjuvazinin faşizmi bir an önce dayatma girişimlerine karşın devrimin utkusu yolunda yılmadan savaşacağını gösterdi. Devrimin ateşiyle yanan halkımız faşizmi yığın savaşlarıyla ezecek, kendi iktidarını kuracaktır.

Öğrenci arkadaş!

İTÖF yıl sonu şenliğine katıl!

İTİB'in düzenlediği anti-emperyalist konferans yığınsal oldu

İTİB'in düzenlediği Barış, Dostluk ve Anti-emperyalist Dayanışma Konferansı 26 mayıs cumartesi günü yapıldı. İTİB ile ilerici Yunanistan ve Kıbrıs örgütlerinin birlikte oluşturduğu Barış, Dostluk ve İşbirliği Komitesi'nden başka 50 anti-emperyalist örgütün katıldığı konferansta devrimci yazar William Pomeroy, Lord Fenner Brockway, Dünya Barış Konseyi'nden Gordon Shaffer, ünlü besteci Alan Bush ve Yunanistan iç savaşı önderlerinden General Serafi'nin eşi Bayan Serafi de vardı. Toplam 200 delegenin hazır bulunduğu konferans çoşkulu ve yığınsal geçti.

John Atkinson'un yönettiği Konferans'ı Liberation örgütünün başkanı Tony Gilbert açtı. Ardından Yunanistan Barış Komitesi ve Dünya Bilimadamları Federasyonu'nun mesajları okundu. Dünya Barış Konseyi üyesi, Lenin Barış Ödülü'ne sahip ünlü gazeteci ve sendikacı Gordon Shaffer'ın başarı dileyen konuşmasını İTİB temsilcisinin konuşması izledi.

Temsilci konuşmasında barışa yönelik saldırıların, dünya işçi sınıfının savaşımını saptırmak amacını taşıdığını, özellikle Yunanistan, Türkiye ve Kıbrıs'taki devrimcilerin emperyalist saldırılara karşı eylem birliği yapmasının yararını belirtti. Daha sonra Amerika ve NATO'nun bölgede tezgahlamaya çalıştığı oyunları anlatan İTİB temsilcisi, "Kıbrıs halkının barışçıl bir çözüm getirme istemleri emperyalizme karşı savaşımıyla gerçekleşecektir", dedi.

Ardından Yunanistan Öğrenci Birliğinden bir temsilci ve Avukat John Bowden birer konuşma yaptılar. İngiltere Komünist Partisi üyesi olan John Bowden, Türkiye'de süregelen olaylara ve Türkiye'de ilericiler üzerine uygulanan baskılara değindikten sonra TKP Programı Davası ile ilgili şunları söyledi: "Ürün Yayınevi sorumlusunun 12 yıl hapsi isteniyordu. Sıkıyönetim koşullarında idamı istenebilir. Buna bir yazarın, ya da yayınevinin yargılanması olarak bakılamaz. Bu TKP Programı'nın yargılanmasıdır."

Britanya İşçi Partisi temsilcisi Ted Knight ise yaptığı konuşmada Barış, Dostluk ve İşbirliği Komitesi'nin kararlarını tüm gücüyle destekleyeceğini belirtti.

Konferans, Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs halklarının emperyalizme karşı ortak savaşımlarında işbirliğin geliştirilmesi ve barış, dostluk ilişkilerinin artırılması konularında alınan kararlarla sona erdi.

Nikaragua'da bugün

Eylül ayaklanmasında 1500 kişi öldü. O günden bugüne Somoza rejimi bir o kadar daha kişinin kanına girdi. Öte yandan faşist terör halkın savaşım kararlılığını yenemedi. Daha da derinleşen devrimci durum, eylülün acı deneyleriyle daha da olgunlaşan halk hareketi ve Sandinista'ların Kosta Rika sınırından giriştikleri son saldırıları, Somoza rejimi ve bu kez açıkça yanıbaşında yeralan burjuvazinin erkini sallıyor. Emperyalist odakların sözcüsü gazeteler, telaşla sütunlarında yine Nikaragua'ya yer veriyor.

Kuşku yok ki Nikaragua bugün emperyalizmin zayıf halkalarından. Tüm ülkelerin ilericileri, devrimcileri Nikaragua halkıyla devrimci dayanışma bayrağını yükseltmelidir.

Yüreğimiz barikatlardaki Nikaragua halkıyla birlikte çarpıyor.

Kahrolsun faşist Somoza rejimi, işbirlikçi burjuvazi ve emperyalizm!

Yaşasın Nikaragua halkının devrimci birliği: Movmiento Pueblo Unido!

Yaşasın FSLN!

İNGİLTERE'DE ÖĞRENİM:

Öğrenci arkadaş!

İTÖF el kitabı çıktı

Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye

R. Yürükoğlu

William Pomeroy'un önsözüyle

Üçüncü basım

İŞÇİNİN SESİ YAYINLARI 7

Öğrenci arkadaş! Anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci savaşımıza ışık tutan bu kitabı oku, okut! Türkiye'deki yakınlarına gönder!
İsteme adresi: 56 Mansfield Rd. Ilford Essex.

ÖĞRENCİ gençlik

Abone ol
Abone bul

Home Office, Okul, Burs sorunlarını İTÖF'de örgütlenerek çözümle!

Uluslararası Öğrenci Birliği (IUS)'in Türkiye'de faşist terörü protesto eden afişi.

İTÖF • İTÖF • İTÖF • İTÖF

Deniz, Yusuf ve Hüseyini andık

6 Mayıs 1972'de burjuvazinin asarak öldürdüğü üç devrimci, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı İTÖF'ün Leeds'de düzendiği bir toplantıyla andık.

Üç devrimcinin yaşamlarını anlatan bir fotoğraf ve çeşitli devrimci yayınlardan oluşan bir kitap sergisinin de yer aldığı toplantıda sık sık devrimci marşlar söylendi, sloganlar bağrıldı. 1968'lerden bu yana giderek yükselen devrimci durumun gençliğe yüklediği yeni görevler ve devrim uğrunda ölenlerin unutulamıyacağı bir kez daha vurgulandı.

Kürt ve Türk halkları emperyalizm ve faşizme karşı savaşırken düşen evlatlarını unutmayacaktır.

Sussex TÖD 5. genel kurulu yapıldı

Sussex Üniversitesi Türkiyeli Öğrenciler Derneği 17 mayıs 1979 tarihinde 5. Olağan Genel Kurulu'nu yaptı.

Çoşkulu geçen Genel Kurul'a Yönetim Kurulu'nun sunduğu raporda, derneğin hem nicel hem de nitel gelişimi vurgulandı.

Tartışmalar bölümünde Yönetim Kurulu bu gelişme paralelinde bir tüzük değişikliğiyle derneğin adının Sussex Türkiyeli Öğrenciler Derneği olarak değiştirilmesini önerdi. Oy çoğunluğuyla benimsenen değişiklikle dernek tüzüğü, Sussex bölgesindeki tüm Türkiyeli öğrencileri İTÖF çatısı altında örgütleme hedefine uygun biçime getirildi.

Genel Kurul'da ayrıca; 19 ilde Türk ve Kürt halklarına baskı uygulayan sıkıyönetime karşı savaş, faşizme karşı savaş birliğini geliştirecek Komiteler'in güçlendirilmesi, Kürdistan'daki baskılara karşı savaş ve İTÖF'ün Müfettişliğin kayıtsız tutumuna karşı açmış olduğu kampanyayı destekleyecek eylemler üzerine kararlar alındı.

Yeni seçilen Yönetim Kurulu'nun konuşmalarından sonra, Genel Kurul "Türkiye İşçi Sınıfına Selam!" marşının söylenmesiyle sona erdi.

Loughborough'da anti-emperyalist birlik

19 mayıs 1979 cumartesi günü, Loughborough Teknik Üniversitesi'nde bir 'Anti-Emperyalist Hafta Sonu' düzenlendi. LTÜ Yabancı Öğrenciler Birliğinin çalışmalarıyla gerçekleşen eyleme Loughborough Türkiyeli Öğrenciler Derneği de katıldı.

Türkiye, Irak, Latin Amerika ve Afrika'daki anti-emperyalist savaşımı belgeleyen bir serginin bulunduğu 'Hafta Sonu'nda, Che'nin hayatını ve Zimbabve'deki halk savaşını anlatan filimler gösterildi. Düzenlenen gecede Şilili bir grubun sunduğu program ve devrimci ozan Veli Öztürk'ün söylediği türküler, uluslararası öğrenci topluluğu tarafından ilgiyle izlendi.

Anti-emperyalist platformda eylem birliğinin güzel bir örneği olan 'Anti-Emperyalist Hafta Sonu', LTÜ'deki diğer ilerici dernekler ile Loughborough TÖD arasındaki sıcak ilişkilerin pekişmesi açısından yararlı oldu.

İTÖF yıl sonu şenliği

İTÖF'ün geleneksel Yıl Sonu Şenliği bu yıl Sussex'te yapılacak. 23-24 Haziran 1979'daki şenlikte futbol, basketbol, voleybol, masa tenisi, 'Knock-Out', vb. dallarda spor karşılaşmaları yapılacak. 1978'de 150 öğrencinin katıldığı şenlikte bu yıl, seminer ve bir kültür gecesi de düzenlenecek.

Daha geniş bilgi için: İTÖF, 314 Upper Street, London N1, Tel: (01) 226-7261/7

Newcastle'de kültür gecesi

11.5.1979 tarihinde Newcastle Türkiyeliler Derneği bir kültür gecesi düzenledi. Çok sayıda yabancı konuğun bulunduğu ve dernek başkanının açılış konuşmasıyla başlayan gece başarılı oldu.

Halk türküleri ve oyunlarından oluşan programda 1 Mayıs 1977'deki kanlı saldırı ve Kızıldere katliamını sergileyen bir slayt gösterisi de yapıldı.

Sahibi: . . . . . İngiltere Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu
Adres: . . . . . 314 Upper Street, London, N1
Fiyatı: 15p
Baskı: . . . . . Anvil Printers Ltd. (T.U)